

selv om det naturligvis kan have stor Interesse under Statens og Kommunernes Forhandlinger om dette Spørgsmaal. For Forbrugerne har det ulige større Betydning og Interesse, om de, naar de lukker deres Spisekammerdør op, har noget at møtte de sultne Munde med, og hvad de kommer til at betale for dette, og at Stat og Kommuner sørger for at fremskaffe det. Hvis Avancen da er for høj, er det noget, som Forbrugerne ikke selv kan rette, men det maa Kommune og Stat i Fællesskab se at faa rettet, og det bliver altsaa de prisregulerende Mynigheder, der maa sørge derfor. Det er muligt, at der er noget her, der bør rettes, det skal jeg ikke udtale mig om, for jeg har ikke undersøgt det Spørgsmaal. Men vi hjælper ikke de arbejdsløse eller Enkerne til at faa mere Mad til deres Børn ved at staa og diskutere Spørgsmaalet her. Jeg tror, det er mere nødvendigt, at vi drager Omsorg for, at Kommunerne faar de Be-øb, hvad enten det nu bliver paa dette Lovforslag eller ad anden Vej, som er nødvendige for, at de kan yde den Hjælp, som kan holde Sulten nogenlunde borte fra de trængendes Dør i den kommende Vinter.

Til det ærede Medlem Kr. Korsgaard, som mente, at det at drøfte Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden, og hvad der fra Statens og Kommunernes Side kunde foretages i den Anledning, var noget, der laa Behandlingen af dette Lovforslag fjernt, vil jeg sige, at deri tager det ærede Medlem meget fejl. Nej, det er af største Betydning at faa at vide, om det er Meningen, at man vil iværksætte omfattende Arbejder fra Statens Side og opfordre Kommunerne til at iværksætte omfattende Arbejder, som Staten vil erklære sig villig til at yde dem Hjælp til, thi da er der mere Mulighed for, at det Beløb, som findes paa dette Lovforslag, vil kunne være tilstrækkeligt. Hvis man derimod ikke vil foretage noget paa dette Omraade, ja, saa er det jo i endnu højere Grad nødvendigt, at Beløbet her forhøjes.

Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister for den Opfattelse, han gjorde gældende angaaende Forstaaelsen af det Stykke i § 2, som jeg omtalte, med Hensyn til Iværksættelsen af Børnebespisning og Nedsættelse af Prisen paa Mælk til Børn af ubemidlede Forældre. Det er dermed slaaet

fast, at Hjælpekasserne af deres almindelige Midler vil være berettigede til at foretage saadanne Foranstaltninger, og at de altsaa kan paaregne at faa den almindelige Statsrefusion, som ellers gives til saadanne almindelige Understøttelsesforanstaltninger.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Laan til Kommunerne og det Svar, jeg fik fra den højtærede Indenrigsminister, maa jeg sige, at det jo virker noget beroligende, at dette, at man optager et stort Statslaan nu, dog ikke skal faa den Virkning, at Kommunerne derved vil være udelukkede fra i det hele taget at kunne faa Laan under Medvirkning fra Regeringens, fra Statens Side. Det er maaske efter denne Udtalelse ikke betimeligt at drøfte Spørgsmaalet videre, idet jeg dog altsaa maa bemærke, at jeg har den Opfattelse af den højtærede Ministers Udtalelse, at Ministeriet fremdeles er villigt til at bistaa Kommunerne i deres Bestræbelser for at fremskaffe de Laan, som er nødvendige for, at de skal kunne iværksætte de Arbejder, som det fra alle Sider maa erkendes at være ønskeligt at faa iværksat, og at der herom altsaa maa føres nærmere Forhandlinger. Jeg vil saa slutte med at udtale Haabet om, at disse Forhandlinger snarest muligt maa føre til et gunstigt Resultat; thi Forholdene er i mange Kommuner i Øjeblikket saa vanskelige, at de inden ret længe maa have Vished for, hvorfra Penge kan skaffes, fordi man ikke har de fornødne Midler til de Arbejder, som allerede er paabegyndte og delvis fuldførte, og slet ikke tør iværksætte nye Arbejder. Og det er jo ikke saaledes, at man kan vedtage en Lov i Dag, og i Morgen blomstrer der en Mængde nye Arbejder op Landet over, og der er Tid til at træffe Forberedelser. Jeg mener for øvrigt, vi er kommet alt for langt hen paa Aaret, inden Kommunerne har faaet denne Vished for, at der kan skaffes Penge til Iværksættelse af Arbejderne, til at de kunde faa Planer, Overslag o. s. v. udført og gaa i Gang med Arbejderne. Jeg vil, som sagt, haabe, at de Forhandlinger, som jeg forstaar, at den højtærede Indenrigsminister er villig til at fortsætte med Kommunernes Repræsentanter, snarest muligt maa føres til Ende, og at Ministeriet vil bistaa Kommunerne med at faa Laan paa de rimeligste Vilkaar.